

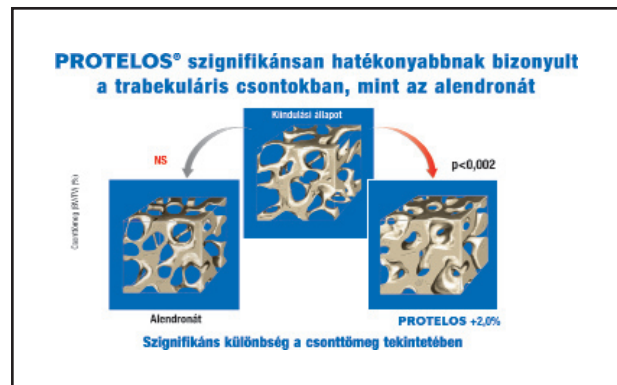
A stroncium-ranelát az alendronátnál kedvezőbben befolyásolja a disztális tibia kortikális és trabekuláris szerkezetének mikrostruktúráját posztmenopauzás osteoporosisban

R. Rizzoli, D. Felsenberg, M. Laroche, E. Seeman, M. A. Krieg, Frieling, T. Thomas. P. D. Delmas. Osteoporosis Int. 2009.20.165

A stroncium-ranelát (SR) és az alendronát (ALN) egyaránt igazoltan eredményes a csigolya- és egyéb csonttörések kivédésében. Míg az ALN kizárólag a csontreszorpciót gátolja, addig az SR elősegíti a csontképződést és gátolja a csontlebontást *in vitro*. A szerzők posztmenopauzás osteoporosisban szenvedő nőkben nem invazív módon értékelték és hasonlították össze az SR és az ALN hatását a csont mikroszerkezetére.

88, posztmenopauzás osteoporosisban szenvedő beteg (életkoruk > 50 év) kapott véletlen besorolás szerint napi 2 g SR-t vagy heti 70 mg ALN-t két éven át. A teherviselő disztális tibia mikrostruktúráját nagy felbontású komputertomográfiával (HR-pQCT) vizsgálták a terápia 3., 6., 12., 18. és 24. hónapjában. Az előre eltervezett köztes statisztikai analízisre egy év elteltével került sor. Elsődleges végpontnak a HR-pQCT változók kezdeti értékekhez képest észlelt változását tekintették, míg másodlagos végpontnak az ágyéki csigolyák és a csípő BMD-értékét, valamint a csont-turnover markereit választották.

A két csoport kiindulási jellemzői alig tértek el egymástól. Egyéves kezelést követően a BMD az elővizsgálatokban tapasztaltakhoz hasonló mértékben emelkedett (L1-L4: +5,7% és +5,1%; teljes csípő: +3,3% és 2,2%, az SR- és ALN-csoportban).

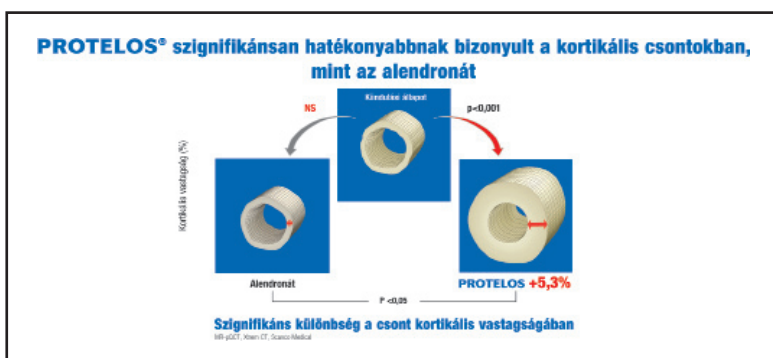

A csont mikroszerkezetében az alábbi javulást észlelték:

A SR-csoportban kortikális vastagság (C.Th) +5,3% ($p<0,001$), csonttérfogat (BV/TV) +2,0% ($p=0,002$) és trabekuláris denzitás +2,1% ($p=0,002$), míg az ALN-csoportban nem mutatkozott változás ($p=0,130$; $p=0,725$ és $p=0,645$, a megfelelő változók tekintetében), ami szignifikáns különbséget jelent az SR javára (C.Th $p=0,045$, BV/TV 0,048 és trabekuláris denzitás $p=0,034$). Az ALN-csoportban a trabekuláris vastagság (Tb.Th) csökkenését észlelték (-2,8%; $p=0,024$).

A csontanyagcsere markerei tekintetében minden mérési időpontban szignifikáns különbséget regisztráltak a két csoport között:

Az SR-csoportban a csontspecifikus alkalikus foszfatáz (bALP) 5%-kal emelkedett, a csontreszorpciós markerek (sCTX) 7%-kal csökkentek, szemben az ALN-csoportban jelentkező 35%-os, illetve 58%-os csökkenéssel.

Következtetések

Ez az első direkt összehasonlító vizsgálat SR és ALN között, ahol bebizonyosodott, hogy posztmenopauzás osteoporosisban az egy éven át adott stroncium-ranelát jóval erőteljesebben hat a disztális tibia mikrostruktúrájára (ezen belül a kortikális és trabekuláris változókra), mint az alendronát. A kortikális csont javulásából a csípőtörések, a trabekuláris csont javulásából a csigolyatörések csökkenésére lehet következtetni.